

פקודת החופים (תקון).

מס' 28 לש' 1942.

פקודה המתקנת את פקודה החופים

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת החופים (תקון), 1942, וקוראין אותה כאחד עם פקודת החופים, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

היטב הקצר.
פרק קיר.

2. הפקודה העיקרית מתוקן ע"י תוספת הסעיף דלקמן שיסומן כסעיף 13 א ויבוא לאחר סעיף 13 של אותה פקודה:—

הוספת סעיף
חדש לפקודה
העיקרית.

13 א. אם טבעה ספינה, או עלתה על שרטון או נעזבה בכל חוף מחופי פלשתינה (א"י) באופן שהספינה מהווה או עלולה להוות, לדעתו של המנהל, מכשול או סכנה לספנות, רשאי המנהל —

„סמכות להעלות
שברי ספינה.

(א) לקבל לרשותו את הספינה, או כל חלק הימנה, להעלותה מן השרטון או להוציאה מן המים או להשמדה, וכן

(ב) להאיר או לציין במצופים כל ספינה כזאת או חלק הימנה עד להעלאתה מן השרטון, להוצאתה או להשמדתה של הספינה הנ"ל או חלק הימנה, וכן

(ג) למכור, באופן שימצא לראוי, כל ספינה או חלק הימנה שהוצאו או הועלו כאמור, וכן כל רכוש אחר שהוצא ממנה, אגב השמוש בסמכויות המסודרות לו בטעיף זה, ומתוך פירות המכירה רשאי הוא לסלק לעצמו את ההוצאות שהוציא בקשר עם הפעולות הללו עפ"י סעיף זה, ואם נותר בידו עודף יחזיק המנהל בידו את העודף כפקדון-נאמנות לטובת האנשים הנכאים בכך.

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

20 באוקטובר, 1942.